

8. Λέξη – λέξη είσαι εδώ;

Δεσύλλα Β.¹, Δουλγεράκη Ε.², Κασσιμάτη Α.³

¹Λογοθεραπεύτρια Κέντρο Λόγου και Επικοινωνίας, Ρέθυμνο, ²Λογοθεραπεύτρια Κέντρο Λόγου και Επικοινωνίας, Ρέθυμνο, ³Λογοθεραπεύτρια Κέντρο Λόγου και Επικοινωνίας, Ρέθυμνο

Οι γλωσσικές διαταραχές αφορούν μια ετερογενή ομάδα παιδιών σε σχέση με την αιτιολογία, τους γλωσσικούς τομείς που θίγονται και τη σοβαρότητα της δυσκολίας που παρουσιάζεται. Περίπου το ένα τέταρτο των παιδιών που χρειάζονται λογοθεραπεία παρουσιάζουν δυσκολίες στην ανάκληση λεξιλογίου. Οι δυσκολίες αυτές μπορεί να είναι αποτέλεσμα περιορισμένων δυνατοτήτων στην επεξεργασία, αποθήκευση και ανάκληση των φωνολογικών πληροφοριών (Nation, K., 2014), αλλά και δυσκολία στην οργάνωση των λεξιλογικών – σημασιολογικών πληροφοριών σε σχέση με τον αριθμό και την προσβασιμότητα στα σημασιολογικά δίκτυα (Sheng, L., McGregor, K., 2010)

Σκοπός: Η παρούσα έρευνα είχε ως στόχο να εξετάσει ποιες μέθοδοι παρέμβασης υπήρξαν αποτελεσματικές στην περίπτωση οκτώ ελληνόπουλων με γλωσσική διαταραχή.

Υλικό – Μέθοδος: Το δείγμα χωρίστηκε σε δύο ομάδες. Στην ομάδα Α εντάχθηκαν τα παιδιά που, εκτός από τις λεξιλογικές δυσκολίες στην ανάκληση λεξιλογίου, παρουσίαζαν και διαταραχή άρθρωσης με σαφή δυσπραξικά στοιχεία. Η ομάδα Β περιελάμβανε παιδιά με λεξιλογικά κενά, χωρίς δυσκολίες στην ομιλία, που είχαν παραπεμφθεί για μαθησιακές δυσκολίες. Τα παιδιά και των δύο ομάδων έκαναν περισσότερα σημασιολογικά, παρά φωνολογικά και οπτικά λάθη στην αξιολόγηση.

Η παρέμβαση και στις δύο ομάδες εστιάστηκε αφενός στην ενίσχυση της φωνολογικής επίγνωσης και αφετέρου στην ενίσχυση της λεξιλογικής ανάκλησης μέσα από τη σύνταξη και σημασιολογικά δίκτυα.

Αποτελέσματα – Συμπεράσματα: Σύμφωνα με τα αποτελέσματα, τα παιδιά της ομάδας Α αύξησαν αισθητά το εκφραστικό τους λεξιλόγιο, μόλις οργάνωθηκε η φωνολογική τους επίγνωση. Συνεπώς προκύπτει ότι οι ανεπαρκείς φωνολογικές αναπαραστάσεις ήταν αυτό που δυσκόλευε την ανάκληση σ' αυτή την ομάδα (Mainella – Arnold, E. et al, 2010; Lahey & Edwards, 1999). Αντίθετα, για την ομάδα Β, που είχε ήδη ένα αναπτυγμένο μεταφωνολογικό σύστημα, ήταν αρκετή η οργάνωση των εισερχόμενων πληροφοριών μέσα από τη σύνταξη (syntactic bootstrapping) (Cosby, S. et al, 2005), τη διεύρυνση των σημασιολογικών δικτύων, (Caramazza, A., 1999) και την οργάνωση των σημασιολογικών αναπαραστάσεων (Sheng & McGregor, 2010). Τα παιδιά και των δύο ομάδων αύξησαν σημαντικά το λεξιλόγιό τους, στη διάρκεια της παρέμβασης, αλλά συνέχισαν να παρουσιάζουν σημασιολογικά λάθη στο νέο λεξιλόγιο που αποκτούσαν.

Η παρούσα έρευνα προσφέρει, σε ένα αρχικό επίπεδο, ενδιαφέρουσες πληροφορίες σε σχέση με το ποιες μέθοδοι παρέμβασης, μπορεί, κατά περίπτωση, να είναι κλινικά αποτελεσματικές στις δυσκολίες ανάκλησης λεξιλογίου.